

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094518864/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

ramt mig, jeg har flet noet over bordet, det er, liksom jeg er kommet ned under noet og kan ikke komme op igen; det er vist det, de har en mistanke om, men hvor mange er egentlig rigtig normale?

Jeg taler udelukkende om praktiske sager, jeg søger at begribe de politiske spørgsmål, jeg er allerede ganske godt inde i landbrugsforhold og fabriksvesen og den slags ting, og jeg kan tale meget fornuftig om det. Jeg læser aldrig skønlitteratur og hører ikke mere musik, jeg går ingen sinde ind på en samtale, der drejer sig om kunst, om poesi eller om ideer af nogen slags, der ligger uden for det materielle. Man skulle synes, jeg måtte gøre et meget realistisk, muligvis materialistisk indtryk på folk. Jeg trækker på skuldrene af ideer, fantasier og alt det; jeg kan virkelig se ganske bidende og træffende ting om den slags sager, og jeg er ikke ilde til at hane alle brud på det almindelig vedtagne.

Hvorfor vil så de fordømte hverdagsmennesker ikke anerkende mig som en af deres egne?

Jeg kler mig ganske som den klasse, jeg omgås, og søger akkeller ikke at fremhæve mig i nogen henseende, jeg går med mine flipper længere tid end for, og hen på dagen har jeg gerne sorte negle. Åhfor stor properhed kan nemlig udlægges som en vis ekstravagance. Jeg spiser meget for at bñe en del federe; ti jeg er i sammenligning med de andre noet for mager. Men det værste, det er humøret. Jeg kan synke sammen i en krog og bñe trist, og det er ikke muligt for mig at komme ud af det igen, og så er det, de begynder at se på mig og mumle. Jeg kommer alligevel en del ud, lægen sier, jeg skal more mig; jeg er endosse blevet lidt påtrængende for ikke at bñe forbiget med indbydeber, men det kler mig desværre ikke naturligt, så jeg må være forsigtig. Så er der det forbandede ansigt, som jeg ikke er herne over, det kan undertiden liksom stivne. Det har jeg tit set i et spejl, og jeg er blevet forfiendet over det. En aften hørte jeg en dame sier: Han ligner en mumie.

Jeg må absolut se at bñe noet tykkere. Jeg skal more mig, sier lægen. Han har osse anbefalet mig at holde et pigebarn, men det tør jeg ikke. Så vilde folk straks sier: Ja, nu er han da helt fra forstanden! Det er fiendens, at jeg ikke kan gøre sådant noet, uden